

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2134/2025
05.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији су пуномоћници Слободан Момчиловић и Ненад Антић, адвокати из ..., против туженог Привредног друштва „Soko Group“ ДОО Нови Београд, чији је пуномоћник Горан Митровић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3675/2024 од 11.12.2024. године, у делу којим је одлучено о трошковима поступка, у седници одржаној 05.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3675/2024 од 11.12.2024. године, у обавезујућем делу става другог изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3675/2024 од 11.12.2024. године, у обавезујућем делу става другог изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П1 168/21 од 04.06.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени је обавезан да му за период од 01.11.2020. године до 31.08.2021. године, на име мање обрачунате и исплаћене зараде, по основу редовног рада, ноћног рада, прековременог рада и рада на дане државних празника исплати укупно 168.849,93 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због неискоришћеног одмора исплати укупно 24.213,50 динара у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 235.311,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3675/2024 од 11.12.2024. године, ставом првим изреке, делимично је одбијена жалба туженог и потврђена првостепена

пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 224.061,00 динара са законском затезном каматом на износ од 202.500,00 динара од дана извршности до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова преко наведеног износа до износа досуђеног првостепеном пресудом од 235.311,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у обавезујућем делу става другог изреке (одлука о трошковима поступка), тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужени ревизијом оспорава другостепену пресуду у делу става другог изреке којим је преиначена првостепена пресуда у ставу трећем изреке (одлука о трошковима поступка). Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно

потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против другостепене пресуде у делу којим је преиначена првостепена пресуда у ставу трећем изреке (решење којим је одлучено о трошковима поступка), дакле против одлуке којом је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава, јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија туженог против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић